

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 8. & 9. Danielis Prophetæ, in quibus describitur Danielis Visio arietis bicornis, ab unicorni hirco divicti. Languor Danielis & morbus, atque preces ob peccata Populi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

consequendam. Quid jam superest, quod debuit ultra facere, & non fecit? ergone tanta beneficia, immensi in te amoris indicia, non erunt magnæ, qui cor tuum ad redamandum trahat? non erunt stimulus, qui te impellat, ad patienter sufferendum adversa amore Dei? non erunt frænum, quod te retineat, à tam frequenti offensa optimi Dei? B. Agidius S. Francisci Seraphici Socius hominem ab amore sæculi ad amorem Dei sui allecturus, hunc ei formavit discursum. Erat non-nemo carens manibûs, pedibûs & oculis, qui ab amico quodam quæsitus: an si foret in mundo inveniendus aliquis, qui ei oculos ad videndum, pedes ad ambulandum, & manus ad palpandum tribueret, illumne amaret? reposuit ille: amarem haud dubiè, nec amarem tantum, sed & servirem illi fidelissimè; licet exigeret à me servitia, etiam perquam difficilia. Post hæc Agidius ad peccatorem conversus, ecquis ait: est iste qui tibi oculos, aures, pedes, manus, caput dedit? quis nobilissimum corporis & animæ tuæ compositum donavit tibi, nisi Deus? testante Psalmographo: *manus tuæ fecerunt me, & blasphemaverunt me.* Psal. 118. Si ergo non tantum ad amorem mutuum, sed etiam ad duram servitutem te profitereris illi, à quo isthæc accepisses beneficia, qualem te geres erga Deum tuum? Idem argumentum tibi Christiane objicitur: responde in forma, solvendò illud gratò mutui amoris signò; aliàs eris à Dæmone æternum infaccandus. Perpende quæso: quò fervore cœlestes illi spiritus, à Daniele v. 10. citati cap. conspecti, stent à divinis servitiis? *millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei.* Considera: quomodo bestia illa, summæ ingratitude figura, interfecta sit. v. 12. & perierit *corpus ejus & traditum sit ad comburendum igni &c.* Nonne par supplicium te exspectat, si cum bestia ista debitum Deo amorem & reverentiam ingratus deneges?

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 8. & 9. Danielis Propheta, in quibus describitur Danielis Visio arietis bicornis, ab unicorni hirco diviçti. Languor Danielis & morbus, atque preces ob peccata Populi fise.

Considera: **V**iros Divinis visionibûs à Deo donatos, plerumque N. 409. corporea laborasse infirmitate, prout Daniel suò exem-

exemplò cum pluribus aliis id docuit. Testatur equidem v. 27. *elangui & agrotavi per dies plurimos.* Causam talium morborum assignare videtur Gregor. M. lib. 3. Dialog. c. 24. dicens: *caro enim ea, quæ sunt Spiritûs, capere non valet, & idcirco nonnumquam cum mens humana ultra se ad videndum ducitur, necesse est: ut ad hoc vasculum, quod ferre talenti pondus non valet, infirmetur.* Verùm hæc ipsa corporis infirmitas animæ sanitas est: retrahitur enim illa à Spiritu elationis, dum corpus deprimitur doloribûs, & eò liberiùs mens ad superna volat, quò caro magis ad dolores descendit. Teste Solinò generosissimum fortissimumque animal Leo quartanam sæpè patitur, ut ejus ira temperetur. Elephantes ægri colligunt salubres herbas, & antequam eis vescantur, caput ad cælum cum herbis levant, quasi Religionem per morbum edocti, pro auxilio fiunt supplices Cælo. Nunquam ad tam claram Dei cognitionem pervenisset, in umbra Gentilitatis sedens Naaman Syrus, nisi habuisset corpus leprâ affectum. Nunquam ad tam profundam humilitatem se demississet Ezechias Rex, nisi ægrotasset ad mortem. Seraphicus Franciscus morbos & dolores fratres suos compellare consueverat, & admonitus, ut rogaret Deum pro iisdem amovendis, se in terram abiciens dixit: gratias tibi ago Domine pro dolore, quem patior, & supplex oro, ut eum in centuplum augeas, si tibi ita placeat. Noverat enim Sanctissimus iste Pater: homines nautas imitari, qui cum se mari commiserint, cælò serenò & afflantibûs Zephyrîs vacant epulis & lusui, quasi omne periculum, quod ipsis obvenire possit, penitus oblitî. Ubi verò asperior Boreas ingruere, surgere in altum procellæ, jaçtari hinc inde navis, & naufragium oculis obversari incipit, ociùs illi chartas abjicere, seponere cantharos, voluptatum omnium oblivisci, tendere in cælum manus, dolere de peccatis, Deum sanctosque vocare in auxilium cernuntur. Haud secus se gerunt homines, dum bona fruuntur valetudine: hi enim tunc voluptatibus indulgere, cœlestium rerum memoriam, & animæ salutis curam deponere incipiunt; at gravî infirmitate pressi, doloribûs affecti, periculò vitæ exterriti, illicò ad Cælum suspiriis calidis conferunt, terrena negligunt, de præteritis culpis per confessionem abjectis dolent, dignosque se reddunt cœlesti gratiâ & æternâ gloriâ. Hinc est: quòd cœnæ Evangelicæ, æternæ felicitatis symbolo, non alii nisi cœci, surdi, claudi atque aliis corporum defectibus & morbis obnoxii interfuerint: sanis ibidem compa-

comparere recusantibus. Ergò Christiane Lector, si quandoque morbos & dolores corporis patiaris, cogita: hos non esse ad animæ mortem, sed pro gloria Dei & salute tua; ab his enim instar ferri rubiginem amittis, & cœlestium rerum memoriam, quam prosperâ valetudine perdidisti, hęc antidotò acquires. Aromata fragrantiam tunc spirant, cùm incenduntur: & animæ cœlestia meditantur, cùm eorum corpora infirmitate uruntur, atque delictorum præteritorum memores cum Daniele cap. 9. v. 5. exclamant: *peccavimus, iniquitatem fecimus, impiè egimus, & declinavimus à mandatis tuis.* Siquè hanc castigantis Dei manum tulerint ad aliquot tempus, tunc prædicitur ipsis per Danielis Oraculum: *abbrevientur hebdomades &c. doloribus videlicet & morbis citò finem habituris.*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 10. & 13. Danielis Prophete, in quibus describitur Danielis mortificatio, ejus consternatio abacta per solatium, è Cœlo missum. Senum Babyloniae scelus in tentanda Susanna castissima Matrona &c.

Considera: **P**ersonis, Deo per sacram Professionem mancipatis *N. 410.* dem evenire, quod evenerat Danieli versu 12. cap. 10. primò enim die, quò mortui Mundò cor suum ponunt ad intelligendum, ut se affligèrent in conspectu Dei, dignos se reddunt, supernis visitationibus tanquam missis è Cœlo Nuntiis recreari, propulsò omnî timore, quem Dæmon, Mundus & caro ingesserant. Inveniunt suavissimam Spiritus Sancti consolationem, ait Gerfen noster lib. 3. de imit. Chr. c. 10. §. 5. *qui pro amore tuo carnalem abjecerint delectationem. Consequentur magnam cordis latitiam, qui arctam pro nomine tuo ingrediuntur viam, & omnem mundanam neglexerint curam.* Cardinalis Bellarm. teste Engelgrav. in comm. confess. §. 1. de se dicere consueverat: *cùm essem Religiosus nesciebam penitens, quid invita esset tristitia, cùm factus sum Cardinalis, nescio quid sit letitia.* S. Romualdus ultra centum annos in Religione transegit, viginti aliis in Mundo transactis. Is verò auditus est asserere: *quàm longa & misera hac mihi vita tempora, quàm brevia & jucunda illa existere.* Suatacopius Rex Bohemiæ infelicè pugna ab Arnolpho superatus, postquam ægrè vincula & mortem effugiens in cremum devenit, ibidem Religiosi instar vitam egit, adèò de-